

تحلیلی بر حمله نظامی رژیم صهیونیستی به قطر

سکوت و بی عملی قطر یاد آور دوران پهلوی

تصمیم عجولانه برای ضربه به گردشگری جزایر هرمزگان

اثرات دستورالعمل جدید ممنوعیت سنی برای گردشگران جزایر

چشم انداز آینده خلیج فارس پس از جنگ ۱۲ روزه

مرتضی فاخری

تخصص ستیزی پرهزینه

حسین سلاح ورزی -

جمعی از اساتید حوزه به رئیس مجمع تشخیص نامه نوشته و گفته اند که CFT یک کنوانسیون استعماری

است. پیوستن یا نپیوستن به کنوانسیون هایی مثل CFT موضوعی فنی-اقتصادی است؛ مسأله ای که به روابط بانکی بین المللی، تجارت و تعهدات حقوقی کشور مربوط می شود. طبیعی است که تصمیم گیری درباره چنین مسأله ای باید بر پایه تحلیل های کارشناسی و ارزیابی دقیق هزینه و فایده انجام شود، نه بر پایه احساسات یا شعارها. وقتی افراد یا گروه هایی که تخصص لازم در امور مالی و حقوق بین الملل ندارند وارد میدان شوند، حتی با نیت خیر، ممکن است فضای گفتگو را به سمت جنجال و هیجان بکشانند؛ جایی که منطق فنی جای خود را به مواضع ایدئولوژیک می دهد. نتیجه این گونه دخالت ها گاهی محدود شدن امکان اتخاذ تصمیمات عقلانی، افزایش مخاطرات تجاری و سخت تر شدن تعامل با نظام مالی جهانی است.

منطقی است در موضوعاتی با پیامدهای مالی گسترده، میدان به متخصصان داده شود تا تصمیم گیری کم هزینه، معقول و مبتنی بر شواهد صورت گیرد.

«سر آمد» گزارش می دهد:

اتصال ریلی ایران با پاکستان

وروسیه شتاب می گیرد؟

صدور دستور تسریع اجرای پروژه های ریلی مشترک

شنبه تحلیل می دهد:

این شورای دریایی چرا عالی است؟!

که نمایشگاه داری و نمایشگاه بازی وظیفه دبیر خانه این شورا نیست.

دوم: احترام به افکار عمومی و ارائه گزارش های منظم حداقل فصلی از فعالیت ها.

واتکون دوره جدید!

با توجه به این که شورای عالی صنایع دریایی ایران به شدت به فعالیت دبیر خانه ای وابسته و متکی است، انتظار می رود با فعالیت مفید و موثر دبیر خانه - به جای امور بی ربط - اتفاق جدیدی در دوره فعلی فعالیت شورا شاهد باشیم. این بار قرعه به نام سید محمد مهدی هادوی زده اند. آیا هادوی دبیر خانه را به مسیر اصلی خود بر می گرداند؟!

بر اساس شنیده ها، هادوی دو خصوصیت برجسته و متفاوت با گذشتگان دبیر خانه دارد: برنامه ریز است و به افکار عمومی احترام می گذارد. یعنی هم اهل برنامه است و هم اهل رسانه. اگر چنین باشد، دور جدیدی را می توان بارقه امید دانست و انتظار داشت که هویت خدشه دار شده شورای عالی صنایع دریایی به اهالی دریا باز گردد و گر نه، باز باید منتظر نمایشگاه داری و نمایشگاه بازی به جای نگاه راهبردی و برنامه های کلان و اساسی باشیم.

شود؟

دبیر خانه طی این همه سال، چند نشست خبری برگزار کرده است؟ این شورا چند بار به افکار عمومی احترام گذاشته و نتایج فعالیت های خود را تشریح کرده است؟ این شورای عالی چند بار در خبرهای رسانه ملی و دیگر رسانه ها در صدر خبرها قرار گرفته است؟ دبیر خانه این شورا چند بار طی این ۱۵ سال به افکار عمومی گزارش کار داده است؟

دبیر و رئیس دبیر خانه این شورا چند بار در سال، به سوالات خبرنگاران پاسخ داده اند؟ از همه این ها گذشته، این شورا حرفی برای گفتن اگر داشت، دسترسی به رسانه ها آسان بود. ولی تا این تاریخ قصه برای این شورا بر عکس است، رسانه ها می خواهند و تقاضا می کنند، اما همواره دبیر خانه به امروز و فردایی انداخته که مقاضی خسته شود و دیگر پیگیری نکند.

اما انتظارات افکار عمومی روشن است. تمام انتظارات را می توان در دو عبارت خلاصه کرد:

اول: انجام وظایف ذاتی و پرهیز از وظایف غیر. مثلاً همه می دانیم

خروجی های شورای عالی!

در سال های اخیر فعالیت شورای موسوم به شورای عالی صنایع دریایی ایران و در زمان زمامداری سالاری، آن چه از این شورا به چشم آمد، فقط نمایشگاه بازی و گشت و گذار مسئولان دبیر خانه آن در نمایشگاه های مختلف کشور بود به همراه یک سخنرانی تکراری. راستی هدف از پیام های تکراری چه بود؟

انتظاراتی که می روند...

از همه این ها گذشته، ممکن است واقعا این شورا کار آیی لازم را داشته باشد و ما از آن بی اطلاع هستیم. نتیجه عدم فعالیت موثر دبیر خانه این شورا با رسانه ها بخصوص رسانه تخصصی دریا (اقتصاد سراسر) بعد از ۱۵ سال، تبدیل شده است به طنز گونه هایی که برای شورا یا نوشته یا به زبان ها جاری می شود.

معمولاً چنین شورهایی که رئیس آن رئیس جمهور است و جانشین آن، معاون رئیس جمهور و دبیر آن، وزیر صمت که همگی پر مشغله هستند، بار ارتباط با افکار عمومی به دوش «ارئیس دبیر خانه» می افتد و این فرد نماد عینی شورا می شود. حال اگر مدیرش فقط نمایشگاه گردی قشم و کیش و بوشهر و چابهار باشد، کار دیگری نکند، چه شمایلی از این شورا به افکار عمومی نمایش داده می

وظایف شورای عالی

از آن جا که پروکراسی در ایران ریشه دیرینه دارد و قلم فرسایی هم در میان ما ایرانیان رواج دارد، نگارش با کلمه های معططن هم برای ما آسان است و هم آن را نشانه سواد و حکمت می دانیم! این است که در نگارش وظایف این شورا هم چنان مطالبی گنجانده شده است که ده رستم دستان از عهده آن بر نمی آیند تا برسد به شورایی که چند سال یک بار جلسه ای کژدار و مریز بر گزار می کند، وظایف این شورا عبارتند از:

۱. سیاستگذاری و ایجاد هماهنگی
  ۲. تقسیم کار و حسن انجام وظایف هر یک از دستگاه های اجرایی و نهادسازی در صورت لزوم
  ۳. تهیه اسناد بالادست توسعه دریایی کشور
  ۴. بهبود فضای کسب و کار و تسهیل سرمایه گذاری ها
  ۵. رفع تعارضات و خلاء های قانونی
- مرور تاریخچه و نتایج حاصله از این شورا به خوبی نشان می دهد که تا این تاریخ، به هیچ یک از وظایف خود عمل نکرده است. برای مثال، در بخش سیاستگذاری و ایجاد هماهنگی یک مجموعه میان نهی بوده است. در بستر سازمان ها و ارگان ها و شرکت های دریایی کشور، همان نظم نسقی برقرار است که قبل از این شورا حاکم بود. در بحث تقسیم کار و حسن انجام وظایف هر یک از دستگاه های اجرایی و... کمترین خبری منتشر نشده است. در بحث رفع تعارضات و خلاء های قانونی نمونه ای برای معرفی وجود ندارد. بعد از ۱۵ سال که مالیات مردم خرج هزینه های جاری یا یازدیدهای اعضای این شورا به خصوص دبیر خانه این شورا شد، ۱۵ قلم خروجی نداشته است.

تغییرات در شورای عالی

این شورا در عمر ۱۵ ساله خود - از ۸۷ تا کنون - ۴ رئیس جمهور را از سر گذرانده است. ۱۱ دبیر شورا داشته و ۷ رئیس دبیر خانه تعویض کرده است! این در حالی است که تعداد جلسات رسمی این شورا یا حضور رئیس شورا به تعداد انگشتان یک دست هم نمی رسد! چگونه است که یک شورای تقریباً بی کار که نه خروجی دارد و نه جلسه ای، این همه تغییرات را تجربه می کند؟

شورایی که نمی دانیم چرا عالی است، وارد یازدهمین سال فعالیت خود شده است. مهم ترین فعالیت این شورا تا کنون، اول سکوت، دوم نمایشگاه گردی و سوم هر ۵ سال یک جلسه است.

این ساختار عجیب و غریب دریایی کشور بر اساس ماده (۹) قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی و ماده (۲) آیین نامه اجرایی قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی در دوره احمدی نژاد تشکیل شد. اولین رئیس دبیر خانه شورای عالی، در مهر ماه سال ۱۳۸۷ منصوب گردید و بدین ترتیب دبیر خانه شورای عالی صنایع دریایی کشور فعالیت های خود را شروع کرد. انتظارات ویژه ای از آن می رفت، مخصوصاً با توجه به این که در مجموعه دریایی های کشور، یک رکن هماهنگ کننده، تصمیم ساز و تصمیم گیر واحد وجود نداشت، انتظار می رفت که این شورا، به مثابه یک سازمان حاکمیتی یا به عنوان نوعی وزارت خانه، تمامی چفت و بند های دریایی کشور را کنار هم با نظم و ترتیب قرار دهد، اما روند تاریخی آن نشان داد که خودش گره ای است بر گره های دیگر. و یا حداقل این که، تاثیر خاصی در هماهنگی برای توسعه دریایی ایران نداشت تا جایی که روسای این شورا به آن بی میل و بی محل شدند.

اعضای اصلی شورا

ترکیب زیر در قانون به عنوان اعضای اصلی این شورا دیده شده است. جای خالی برخی مسئولان عالی که اثر مستقیم در توسعه دریایی دارند نشان می دهد که این شورا نقص عضو هم دارد.

* رئیس جمهور ایران (رئیس شورا) و در غیاب وی معاون اول

رئیس جمهور

* وزیر صنعت، معدن و تجارت (دبیر شورا)

* نماینده ای از مجلس شورای اسلامی (ناظر شورا)

* وزیر راه و شهر سازی

* وزیر نفت

* وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

* وزیر جهاد کشاورزی

* وزیر امور اقتصادی و دارایی

* رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور

* رئیس سازمان حفاظت محیط زیست

